

Nguyên nhân

Phụ huynh quá nuông chiều, con cháu gọi phụ huynh trả lời ngay → loạn luân

Từ nhỏ không dạy nhân luân, thứ tự đảo lộn, lợi ích đặt lên trên đạo nghĩa. Phụ huynh dạy tranh dành không dạy nhường nhịn.

Phụ huynh chỉ nói mà không nghiêm khắc dạy bảo. Không có khái niệm thiện ác, không biết trừng mực.

Mất đi giáo dục liêm sỉ. Phụ huynh không có liêm sỉ. Con người không có liêm sỉ thì việc xấu ác gì cũng có thể làm. Không có khái niệm về Đức.

Nhà nhà đều có ghế sofa. Thân không ngay thẳng, đoan chánh → Tâm không có đoan tránh

Phụ huynh nuông chiều không cho con làm việc. Phụ huynh cũng lười không làm ra tấm gương tốt.

Thời đại hưởng thụ sinh ra hậu quả của trẻ yếu đuối không có lòng tin.

Phụ huynh nhìn sắc mặt của con để đáp ứng nên trẻ không cần phải nói. Chức năng nói chuyện đã bị lão hòa.

Phụ huynh, thầy cô, xã hội đều đang dạy trẻ chiếm tiện nghi, tranh lợi về mình, không có tiêu chuẩn thiện ác. Giá trị quan hướng về tiền.

Phụ huynh thường thương lượng, chưng cầu ý kiến, bình đẳng với con → không quản được chúng
Con trẻ dục vọng quá lớn. Tùy theo dục vọng.

Thái giáo không tốt, từ trường xung quanh chúng đều là tham sân si mạn nghi → ác cùng ác có cảm ứng. Thiện cùng thiện có cảm ứng. Cha mẹ vay thì con trả.

Hậu quả

Trong mắt không có người, không xem ai ra gì.

Thích tranh giành, thích so bì. Trẻ tuổi lớn nhỏ khác nhau tranh giành với nhau.

Không biết kính sợ, không biết sợ nguy hiểm (hơn 90%). Con cái nhà giàu gây tai nạn cho người khác đều không sợ vì có cha mẹ bảo hộ.

Con trẻ khi bị trừng phạt không cảm thấy xấu hổ. Mất đi giáo dục về liêm sỉ.

Con em bây giờ lười biếng, giải đãi, lờ đờ, không tập trung, không cẩn thận.

Không có sở thích ngoài tham ăn, nhác làm.

Trẻ con bây giờ không có lòng tin. Yếu đuối đến cực điểm.

Khi nói chuyện thì nói không được rõ ràng, nói mơ hồ. Lười nói, lười đáp lại bạn.

Trộm cắp (60-70% trẻ hiện tại thích ăn trộm). Trẻ thích thì lấy. Thích chiếm tiện nghi.

Không tin lời người lớn nói.

Hôn trầm, ngủ ngật.

Phương pháp

Dạy nhân luân bắt đầu từ „cha mẹ gọi trả lời ngay“.

Ngày ngày dạy nhân luân, đạo lý. „Người lớn trước, người nhỏ sau. Anh thương em em kính anh. Tiền của nhẹ oán nào sanh.“

Phải dạy nhân luân, trách phạt nghiêm khắc tùy theo mức độ nguy hiểm. Thái độ dạy trẻ phải rõ ràng.

Dạy đạo đức, dạy liêm sỉ. „Đức tổn thương cha mẹ tử.“

Dạy con đứng có dáng đứng, ngồi có dáng ngồi. Vật dụng như bàn ghế, nhà ở đều ngay thẳng, đoan tránh.

Muốn bại gia không gì hơn một chữ „Lười“. Phải dạy con biết bốn phận, biết nhân luân.

Phải dạy trẻ năng lực sống, năng lực làm việc

„Tiên ý, thừa nhan“ con cháu phải nhìn sắc mặt của phụ huynh để phục vụ. Đó là nhân luân.

Dạy chiếm tiện nghi là tâm trộm cắp. Đối với cha mẹ không được có lòng riêng tư. Giáo dục sự vô tư, nhất thể, thân ái vô điều kiện.

Phải dạy „cha mẹ dạy phải kính nghe“. Giá trị quan đúng đắn. Dạy trẻ thế nào thì trẻ ra thế đó.

Dạy con từ nhỏ chánh kinh, chánh pháp. Sám hối nghiệp chướng.